

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **H. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 8. 2014, č. j. 17 A 35/2014 – 35,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 7. 2013, č. j. VVŽÚ/5201/13, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Přestupkové komise města Blovice (dále též „správní orgán prvního stupně“), ze dne 7. 5. 2013, č. j. MUBloV 05980/13/OV/Šab, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2000 Kč a dále povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč, a to za přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v tehdy účinném znění, a přestupek proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) téhož zákona, kterých se žalobkyně dopustila tím, že dne 22. 9. 2012 kolem 6:10 hod. v obci Blovice, před rodinným domem č. p. 113 nezjištěným předmětem (patrně železnou tyčí) rozbila dvě skleněné výplně oken na levém boku vozidla tovární značky Peugeot 206, registrační značka X, čímž majiteli vozu, panu V. K., bytem D. 691, B., způsobila hmotnou škodu ve výši 2445 Kč, a následně jej fyzicky napadla a udeřila do hlavy, čímž mu způsobila exkoriaci (oděrku) ve vlasové části hlavy o velikosti 0,5 cm, která si vyžádala lékařské ošetření.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou ze dne 14. 6. 2014.

[3] Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 28. 8. 2014, č. j. 17 A 35/2014 – 35, žalobu odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění vyšel z toho, že rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 29. 7. 2013, přičemž ze soudem vyžádané kopie doručanky vztahující se k tomuto rozhodnutí se podává, že žalobkyně si rozhodnutí toho dne osobně převzala. Krajský soud poukázal na ustanovení § 72 odst. 1 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a konstatoval, že zákonná dvouměsíční lhůta k podání žaloby marně uplynula v pondělí dne 30. 9. 2013, přičemž však z razítka na příslušné obálce se podává, že žalobkyně

podala žalobu k poštovní přepravě teprve dne 18. 6. 2014. Žaloba tak byla podána opožděně a krajskému soudu nezbylo, než ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[4] Proti usnesení Krajského soudu v Plzni se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) bránila kasační stížností ze dne 23. 9. 2014.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 9. 2014, č. j. 4 As 196/2014 – 10, stěžovatelku vyzval, aby zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, a dále aby předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

[6] Podáním ze dne 13. 10. 2014 stěžovatelka požádala soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

[7] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 10. 2014, č. j. 4 As 196/2014 – 25, zamítl žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků, jakož i návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce. Současně stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků [příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)] činí 5000 Kč, a dále aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení usnesení předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě doložila, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně ji poučil, že nebude-li poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[8] Na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2014 stěžovatelka žádným způsobem nereagovala.

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci byly naplněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[10] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon,“ přičemž poznámka pod čarou odkazuje například na zákon o soudních poplatcích. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně užít i pro řízení o kasační stížnosti.

[11] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích „jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.“ Podle § 9 odst. 1 téhož zákona „nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zabavení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížností zaplacen, soud vyžve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“

[12] V projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, přičemž usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2014 byla stěžovatelka vyzvána k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně poučena, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o jeho kasační stížnosti zastaví. Usnesení bylo doručováno na adresu stěžovatelčina bydliště, na kterou jí bylo v dosavadním průběhu řízení opakovaně řádně doručováno a kterou stěžovatelka uváděla na podáních vůči soudu, mj. na obálce, ve které byla zdejšímu soudu doručena projednávaná kasační stížnost, jakož i na obálce, do které stěžovatelka umístila žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce. Z doručanky, vztahující se k doručování usnesení a k němu ve spise připojené, se podává, že stěžovatelka nebyla zastižena, a usnesení proto bylo doručeno vložním do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky dne 6. 11. 2014.

pokračování

[13] Lhůta k zaplacení soudního poplatku proto počala běžet dne 7. 11. 2014 a marně uplynula ve čtvrtek dne 13. 11. 2014, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož „*lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.*“ Soudní poplatek však stěžovatelkou nebyl v určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatelka na výzvu k jeho zaplacení žádným způsobem nereagovala.

[14] Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl žalobkyní jako stěžovatelkou v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatelka byla poučena o následcích takového jednání, Nejvyšší správní soud řízení o její kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích výrokem I. zastavil.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu